

Årg 22 Nr 1 2012

S:t Olof

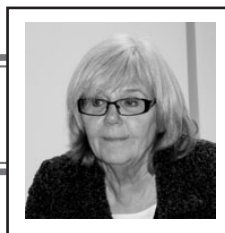
Medlemsblad för Torshälla hembygds-
förening S:t Olofs Gille

Foto: Janett Eriksson

Denna vackra silversamling
visades på årsmötet 2011

Åldermannen har ordet

Anno 2012, ett nytt år som ingen vet något om. I denna eminenta tidning nämns mängder av årtal. För oss som är intresserade av historia ger årtalen associationer till hur verkligheten såg ut just då. Detta år, som vi nu lever i, kommer också att bli historiskt på ett sätt som vi idag inte har en aning om.

När jag gick i skolan var det viktigt att plugga in årtal. Det var slaget vid Hastings, freden vid Brömsebro, Gustav Wasas kröning, Gustav II Adolfs död och mycket, mycket mer. Det är bara att konstatera att dessa årtal sitter kvar i huvudet. Men hur är det med andra händelser, mer närliggande? Mordet på Olof Palme, mordet på Anna Lind, Estonias förlisning, Tsunamin i Asien, kungaparets bröllop, kronprinsparets bröllop, sådant som hänt i nutid. Själv måste jag verkligen tänka till och i vissa fall ”hänga upp” året på andra, mer personliga händelser. Jag har tydliga minnen av dessa olika tilldragelser och kan beskriva tämligen bra var jag befann mig och vilka känslor jag hade, men vilket år var det?

Tiden går så fort och den går fortare och fortare, så upplever nog många det. Något som hänt och som jag tycker kanske ligger högst tio år bakåt i tiden visar sig ha skett för minst 20 år sedan. Minnet sviker och glömskan blir en fiende. Det känns därför fantastiskt roligt att få ta del av Björn Maxes och Bernt Petterssons otroligt goda minnen av gamla Torshälla. Det kanske finns fler som har minnen från förr. Dela gärna med dig genom ett bidrag till S:t Olof. Det är inte bara minnet som sviktat. Tiderna ändras också eller? Lamporna lyser sämre, skrivna texter har mindre bokstäver, människor pratar tystare, backarna har blivit högre och trapporna fler, eller hur?

Hur var det nu med årtalen vi minns, vad hände år 1066, 1523, 1632 och 1645?

Iha Frykman
ålderman

Julmarknaden 2011

Julmarknaden på Bergströmska gården blev mycket välbesökt. Tack alla som kom och tittade in hos oss. Många köpsugna besökare frågade efter hantverk enligt gammaldags tradition. Till nästa julmarknad ska vi försöka ha bl.a. halmsaker till försäljning.

Som bilderna visar var det många barn som besökte Bergströmska gården och vår tomte var mycket populär.

Först på plan var lilla tomten Tim, 6 år.

Tage och hans kusin Olivia, 3,5 år samt Tore Holm.

Här är vår gårdstomte, Christer Åslund tillsammans med Tage, 3,5 år som precis fått sin godisstrut.

Dagens minsta tomte, lilla Tove Lorin 10 månader verkar trivas bra med sin första julmarknad på Bergströmska gården. Här med mamma Sofia Lindén och pappa Tobias Lorin.

*Foto: Olle Lorin
Janett Eriksson*

Krusgården

Krusgården har gamla anor. På 1600-talet bodde här majoren Anders Cruus, som man inte vet så mycket mer om än att han var känd för sina lustigheter och putsmakerier. Man vet att han dog ogift 1678 och att han skänkte en oblatask till kyrkan.

I början av 1700-talet och fram till sin död 1755 bodde råd- och riksdagsmannen Anders Geting på Krusgården. Han representerade bl.a. Torshälla vid 1738 års riksdag.

När staden i mitten av 1700-talet började numrera gårdarna från 1 till 100 fick Krusgården nr 100, trots att den låg utanför dåvarande stadsgräns.

På Grafts karta från 1783 ser man på tomt nr 100 ett bostadshus med två flygelbyggnader, ungefär så som det ser ut i dag.

Under större delen av 1750-talet bodde tulltjänstemannen Olof Alenborn med sin hustru Maria Nyberg på Krusgården. Han hade nära till sin arbetsplats vid Norra tullen, som låg vid hamnen snett emot Krusgården.

På 1760-talet bodde bl. a. två trädgårdsmästare med sina familjer på Krusgården, troligen för att anlägga och sköta den intilliggande trädgården. På 1783 års karta benämns den som Catharina Bergs trädgård.

Gården nr 100 benämns i början av 1800-talet Kathrineberg, vilket tyder på att Catharina Berg gav gården sitt namn. Hon finns inte med i husförhörslängderna för gård nr 100, utan bodde på gård nr 70

tillsammans med sin man rådmannen Gabriel Kellman.

År 1771 flyttade direktörskan Catharina Gren in på Krusgården, tillsammans med en dotter. De kom från Stockholm och bodde kvar på Krusgården fram till 1787.

Nästa boende på Krusgården blev skeppsbyggmästaren Carl Fredrik Örn med hustrun Anna Lena Nödman och sonen Lars Gustaf. De bodde kvar till 1810.

År 1787 var Örn med att starta jaktvarvet nära ån vid Krusgården. Där byggdes de så kallade Torshällajakterna. Varvet var i bruk till mitten av 1820-talet. Under denna tid ökade antalet boende på Krusgården markant. Dels behövde varvet arbetskraft och dels var det husvilla, efter den stora stadsbranden 1798, som flyttade till Krusgården.

Bland innehavare av gård nr 100 under 1800-talets första hälft kan nämnas; arbetskarlen och skepparen Johan Groth, överstelöjtnant Joseph Schyrer samt rådmannen och patronen Anders Wibell.

Den som har betytt mest för Krusgårdens och dess utbyggnad är maskinisten och rådmannen Anders Berglund. Han förvandlade gården till en herrgård med både jord- och tegelbruk. Anders Berglund var född i Väsby 1824 och kom till Krusgården 1853. Hustrun hette Sofia Amalia Lindmark född 1832. På Krusgården föddes deras fyra söner.

Krusgården tidigt 1900-tal.

Tegelbruket låg på den plats där den nu nedlagda Krusgårdsskolan låg. Bruket stod stilla på vintrarna varför ny arbetskraft anställdes när driften påbörjades efter vinteruppehållet.

Leran hämtades på den så kallade Snäckängen. Den var av så god kvalité att den även dög till tillverkning av takpannor. Teglet skeppades till intilliggande hamnar samt till Stockholm. Skeppare Flodberg lär ha fraktat mycket tegel på sin skuta "Maja".

Anders Berglund, som under många år bodde på Krusgården flyttade 1888 till Kanalstationen som kanalinspektör för Eskilstuna Nedre Kanalbolag.

Under åren 1892 till 1898 ägdes Krusgården av byggmästaren Fredrik Malmberg. Familjen Malmberg, som under denna tid till större delen bodde på Krusgården, hade även en fastighet i Eskilstuna där de hela tiden var mantalsskrivna. Det finns brev bevarade från Fredrik

Malmbergs son Nils, som besökte Krusgården 1970. Han berättade att han ännu kunde känna syrendoften på försommaren och att han hade ljusa barndomsminnen från Krusgården, som han tyckte var ett paradiset.

Han berättade också om faderns problem vid Krusgården. Främst med tegelbruket, som var svårt att hålla igång på grund av trasiga maskiner.

Fredrik Malmberg kom också i delo med sina tegelslagare och drängar, som t.o.m. hotade honom till livet. En gång fick han lov att hoppa ut genom ett fönster och gömma sig på höskullen för att undkomma. Det förekom mycket fylla och slagsmål bland de säsongsanställda.

Sonen Nils beskriver även den stora trädgården med ca 90 fruktträd, som gav så mycket frukt att man på höstarna åkte in till Rinmans torg i Eskilstuna och sålde frukt. För en kappe äpplen (ca 5 liter) fick man 25 öre.

När Fredrik Malmberg köpte Krusgården med tillhörande lant- och tegelbruk för 33 500 kronor tyckte han att han gjort en bra affär. Han insåg snart att kostnaderna för tegelbruket blev så stora att det inte hade blivit någon lönande affär.

Det är ovisst om det varit någon produktion i tegelbruket efter det att Malmberg sålt gården

Fredrik Malmberg sålde gården 1898 till ett okänt belopp och återgick som byggmästare i Eskilstuna.

Det finns brev bevarade som Fredrik Malmberg skrev till sin bror Sibbe, som vid denna tid studerade måleri i Stuttgart. Sibbe Malmberg hade det fattigt och besvärligt i Tyskland varför brodern uppmanade honom att komma hem till Sverige.

När Sibbe återkom till Sverige öppnade han en fotoateljé i Stockholm, som blev mycket känd. Även hans målningar finns fortfarande ute i handeln och betingar ett relativt högt pris.

Men främst minns vi Sibbe Malmberg som bondkomiker. Åtskilliga talskivor finns bevarade efter "Nergårds-Lasse", som han kallade sig. Han var specialist på sörmländska visor och paschaser och uppträdde varje år på Skansen, från 1895 till 1955 då han gjorde sitt sista framträdande, 99 år gammal.

Under de första årtiondena på 1900-talet var lantbruket vid Krusgården utarrenderat. Den sista arrendatorn slutade omkring 1940.

År 1955 flyttade källarmästaren Hjalmar Svensson och hans hustru Ulla till Krus-

gården för att driva pensionatsrörelse. När Svensson efter något år avled fortsatte hustrun Ulla att under några år driva rörelsen.

I mitten av 1900-talet köper Torshälla stad Krusgården med tillhörande mark. Nu påbörjas den stora utbyggnaden av hela Krusgårdsområdet. År 1969 bygger man Krusgårdsskolan, som tyvärr inte fick vara kvar längre än till 1999 då den lades ner.

I huvudbyggnaden på Krusgården har kommunen haft bl. a. daghemsverksamhet. Byggnaden, som på 1980-talet blev svårt brandskadad, är återuppbyggd i samma stil.

Krusgården med ca 500 år på nacken rymmer många öden. I kyrkböcker och husförhörslängder kan man läsa om vilka som bott på gården och vad de sysslat med. Ibland har prästerna skrivit så slarvigt att det är svårt att tyda vad de skrivit. Därför kan några namn ha blivit feltolkade.

Krusgårdsområdet, sträcker sig mellan ån, kanalen med slussarna och Krusgårdsberget. Det är i dag en trivsamt stadsdel med en blandning av stora hyreshus och villor.

Krusgården med sina flygelbyggnader och sitt vackra läge vid ån är och har alltid varit en prydnad för vår stad.

Bernt Pettersson

Kakelugnarna på Bergströmska gården

Till vänster, kakelugnen i kaféet (rummet närmast köket), i mitten, kakelugnen i stora salen och till höger, kakelugnen i s.k. Bellmanrummet.

Artikeln var i sin helhet införd i nummer 4/2003 och skriven av Bernt Pettersson. I förra numret av S:t Olof fanns en artikel om kakelugnarna på övre plan. Denna gång tar vi en titt på de tre kakelugnar som finns på bottenvåningen.

Man kan säkert utgå ifrån att kakelugns-
makare från Torshälla har tillverkat och
monterat kakelugnarna.

År 1773 fanns det tre skrän i Torshälla;
skräddare, skomakare och smeder. Det
fanns omkring 30 olika hantverkare
varav tre av dessa var kakelugns-
makare. Några år tidigare hade kakelugnen
uppfunnits och det innebar att denna
komfortabla nyhet skulle installeras i
herrgårdar och borgarhus.

Något årtal när de olika ugnarna på
bottenvåningen installerades finns inte.
Kakelugnarna är troligen från 1800-talet
och har tillkommit vid olika tillfällen.

De två runda kakelugnarna, i Bellman-
rummet och i kaféet, rummet närmast
köket, har troligen fabrikstillverkat kakel.

Kakelugnen i salen är av volymen att
döma en tegelmurad ugn. Den har
kakel med grön stänkglasyr från olika
bränningar.

Välkommen till Bergströmska gården
och ta en närmare titt på ugnarna.

Text o foto: Janett Eriksson

Hembygdsföreningens silverskatt

Hembygdsföreningen har under många år köpt och samlat silverföremål tillverkade av silversmeder från Torshälla. Det äldsta föremålet är en silversked, en 15 cm lång supsked, tillverkad av Johan Christophersson. Han bodde och verkade som silversmed i Torshälla från 1635 till 1671 då han avled.

Torshälla hade fem eller sex kända guld- och silversmeder före 1700-talet, varav Hindrich Böök, Johan Christophersson och Petter Nilsson Floman var de mest kända.

Wangstelius har gjort dessa fyra bägare. Framför ligger det äldsta föremålet i samlingen, supskeden från 1600-talet tillverkad av Johan Christophersson

Flera av föreningens silverföremål, bl.a. alla mindre bägare, är tillverkade av Aron Wangstelius, 1721 – 1809. Han var född i Sala och fick där sin utbildning till silversmed. Wangstelius kom till Torshälla 1752, etablerade sig som silversmed och blev egen mästare. I Torshälla fick han flera förtroendeupp-

drag, dels som rådman och dels som ålderman för guldsmedsskrået. Denne Aron Wangstelius var pappa till Beata Charlotta Flodin som bodde på gård nr 15 där den stora stadsbranden började 1798. Han hade även två söner Andreas och Olof Fredrik. Andreas Wangstelius disputerade i Uppsala 1752 för filosofie magistergraden på en avhandling om Torshälla. Avhandlingen var skriven på latin. Olof Fredrik fortsatte i faderns fotspår och gjorde sitt mästarprov 1789.

En av Wangstelius bägare inköptes 2006 av medel som skänktes till Erland Nilssons minne.

Andra silversmeder som funnits i staden under mitten av 1700-talet är Carl Magnus Österberg, Carl Henrik Branting och Nils Torsberg.

Under hösten 2011 köpte föreningen en vacker silverbägare som är tillverkad av silversmeden Nils Torsberg. Han var verksam i Torshälla åren 1765 – 1785. Torsberg har bl.a. gjort nattvardskalkar till både Torshälla och Tumbo kyrkor.

År 1803 började Erik Edqvist stämpla guld- och silversmedsarbeten i Torshälla. I föreningens samling finns en matsked från 1809 samt en snusdosa som är tillverkad av Edqvist.

På 1800-talet kom även guld- och silversmeden Adolf Zethelius, född 1781, till Torshälla. Zethelius hade sin smedja

Högst upp ses en sockerskål med lock och en kanna tillverkad av Zethelius. Matskeden och snusdosan är tillverkad av Erik Edqvist och supkoppen längst fram till vänster är tillverkad av Wangstelius 1782.

kvar i Stockholm och arbetade aldrig med smide i Torshälla. Föreningen har tre föremål av Zethelius, troligen gjorda i Stockholm. Det är en sockerskål, en kanna samt en fruktskål.

Erik Adolf Zethelius har en annan plats i Torshällas historia än som silvermed. Han var gift med Sofia Fredrika Nordewall. Hennes far, Erik Nordewall, överlät Nyby gård till sin svärson. På så sätt kom Zethelius till Torshälla och blev så småningom grundare av Nyby Bruk.

Under 1900-talet har vi haft två konstsmeder i Torshälla, Bengt-Eric Wrangé och Curt Landgren. Curt Landgren har bl.a. tillverkat en av kyrkans brudkronor. Den skänktes av dåvarande Torshälla Husmodersförening.

Båda dessa konstsmeder har haft Bergströmska gården som sitt hem.

Idag har Maj Jansson en ateljé på Eskilstunavägen i Torshälla med egen tillverkning av bl.a. silversmycken.

Föreningens alla silverföremål förvaras i bankfack och plockas bara fram vid vissa tillfällen som t.ex. vid årsmötet 2011. Föreningen planerar att mer permanent visa den vackra samlingen och diskussioner förs med Ebelingmuseet.

Det senaste tillskottet i samlingen är denna vackra bågare tillverkad av Nils Torsberg, tillverkad under 1700-talet. Viss gravering har tillkommit senare.

Text o foto: Janett Eriksson

Källor: Wikipedia
www.perm1949.se

Sörmlandsbygdens årsbok 1967 av
landsarkivarie Ivar Schnell.
Torshälla ABC

En promenad i tankarna

Östra torget 1954. Huset till vänster är urmakare Frigges hem. Det låg i hörnet av Brogatan och Aliforsgatan.

På en promenad i tankarna i vår gamla goda STAD accelererar minnena. Promenaden börjar på "Krusgårdsberget" och vidare ut på Julingatan, som i folkmun fick heta "Sjubackalånggatan", ned mot Brogatan förbi Erik Bergmans ateljé Gula Huset

I hörnet, där vägen viker mot Eskilstuna och byter namn till Eskilstunavägen, ligger Fabrikör Axel Björns, ägare till Eminent Verktygsfabrik, ståtliga boning. Vad finns kvar där? Jo, endast ett förtorkat äppelträd som tidigare var ett ädelt Säfstaholm. För övrigt är platsens utseende så illa att man helst vill blunda när man passerar. Om man bara tordes för den farliga trafiken.

Snart är vi komna till "Östra Torget". Nu när vi står här kan vi konstatera att torget har blivit något som inte var tänkbart för några sekel sedan. Gärna vill vi som var med på den tiden minnas den bild som fanns när frid och ro rådde i och omkring hela platsen. Då växte på hela den öppna platsen i god jordmån potatis, kål, morötter, spenat, gurkor och bondbönor. I tankarna är vi på den västra sidan av landsvägen som leder mot Vallby, Härad och Strängnäs och där sjuder det av liv och verksamhet.

I huset där medborgarkontoret nu finns bodde "Källar-Erik" invid Wästmansberget och trivdes bra. Han var en man som hade god lycka här i livet. Han sa så själv i alla fall. Från att som ung ha

varit roddare hos Greve von Post på Wikhus arbetade han upp sig så han stod som snickare och hade egen bänk vid Holmens Mekaniska Verkstad fram till sin död. Fast vägen dit hade varit lång. Varje fredag rodde han greven till torgdagarna härhemma i Torshälla. Snipan var lättrodd, men det *båtade föga när det var motvind. Dock var han sporrad för von Post överlämnade högtidligen alltid en krona för varje gång färden gick under två timmar. Resorna hann bli många, så även kronorna.

Efter några år slutade han som roddare. Greven hade skaffat sig en segelbåt och seglade nu till Västerås. Så nu blev Erik dräng på Stadskällaren och där fick han sitt tillnamn. Han sålde brännvin en tid i "Brännvinsmagasinet", som låg vid gamla Konsum i "Byxhörnet", och kunde därför så småningom köpa fastigheten på Östra torget.

"Källar-Erik" blev burgen hyresvärd i huset vid Wästmansberget på Östra torget och bodde där tills han gick hädan. I själva gården hade fru Pettersson Skjort- krag- tvätt- och strykinrättning och i gårdshuset kokade bagare Nordström sina goda flotturmunkar. När han flyttade kom Eskil Forsberg till huset med Torshälla Stålstämpelfabrik.

I nästa hus hade Ådahl sin lilla speceributik och i gårdshuset satt skomakare Samuelsson och pliggade skor. Det hus som kom närmast låg med förnäm avskildhet och kallades av oss för "Amerikanarns"

Vi är nu framme på krönet av "Oxbacken" och vid Björnlunds mjölkbutik, i närheten av nuvarande Systembolaget. Om vi nu stannar till ett tag och blickar tillbaka varifrån vi kommit ser vi på den andra sida vägen urmakare Frigges hem i gård 119 fast han hade sin verksamhet

*båtade = hjälpte

Östra torget 1954. Längst till höger ses gaveln på Frigges hus. I mitten ligger Forsberg hus och till vänster Ådals hus.

Östra torget 1954. Längst till höger står de gamla villorna där COOP finns idag. Där syns också gaveln på "Aspen".

i Ali Anderssons kvarter på Storgatan. Strax till höger om den tomten hade Axel Eriksson sitt båtbyggeri och sin hemvist. Närmaste granne, (där COOP nu ligger), fanns Svenssons Krukmakeri (ej att förväxla med Johannes Svenssons i Tomtebo). Här börjar Torshällas genom tiderna största konstnär, Allan Ebeling, bränna sin keramik med god hjälp av "Lilla Nisse" även kallad "Luffar-Nisse". Granne till de två var Fabrikör Oscar Eriksson som på äldre dar bodde och hade verkstad vid *Edelborgsbergets fot. En fin groggveranda hade han på toppen av berget.

Lantbrukare Jonsson var ägare till berget och åkrarna däromkring.

Hela det stora området är nu bebyggt med stora hus och villor. Nu är vi så långt

komna att bakom oss breder stadsdelen Sommarro ut sig mot väster och där står Sommarro numro 1 kvar, där på sin tid Nyman hade smidesverkstad. Hans måg hette Wide och denne blev ett av de otaliga originalen som hade sin hemvist hos oss. Han blev mest känd under namnet "Nyman-Pelle". Han startade en liten handelsbod i 42:an i hörnet av Lilla gatan och Järnvägsgatan under kristiden 1914 – 1918 och slutade sina dagar som dammvakt vid Holmfallet.

Den här rundturen kan kanske ha ett visst intresse ty nästan allt är ju förgånget. Fast minnet lever kvar hos dem som var med när det begav sig.

Björn Maxe

*Edelborgsberget ligger vid COOP:s parkering

Mormorstäppans växter

*”- Ge rum, jag vill opp,
sa Rabarberknopp.
Så sprängde han med sin röda topp,
men jorden sa stopp:
- Du får lugna dig lite, Rabarberknopp!”*

Vi har väl alla läst den lilla dikten av Elsa Beskow.

Tidigt, tidigt på våren kan vi se de röda knopparna som bara vill upp ur backen. Det är ett härligt vårtecken.

Rabarber är en relativt ung kulturväxt. På 1600-talet odlades rabarber som medicinalväxt och först när sockret blev vanligt förekommande började man äta växten. Det finns uppgifter från 1700-talet att man åt rabarberstjälkar tillsammans med lammkött och som vårprimör, råa med salt och peppar men det var egentligen först på 1800-talet som

rabarbern beskrevs som föda. Tidigare användes oftast bladen i matlagning – stjälkarna kastades. Vid Julita Gård finns Nordiska Genbankens referenssamling av ca 80 rabarbersorter.

Källa: Wikipedia

Text: Janett Eriksson

Konst, hantverk och matrunda i Torshälla

För närvarande pågår planering för en Konst, hantverk och matrunda i Torshälla. Det är första gången som något liknande genomförs och idén kommer från John Vesanen, Torshälla Glasbruk. Lokala konstnärer ska kunna visa upp sina alster, både i egna ateljéer och i kommunala lokaler.

Förutom konst och hantverk ska även mat vara en del av arrangemanget. Tanken är att sörmländska och andra matproducenter från omgivningarna ska visa och sälja sina produkter.

Hembygdsföreningen har valt att delta och vi har därför hembygdsgården öppen på påskafton. Vi kommer att visa delar av den textilskatt som vi har på Gården. Det är verkligen hantverk av högsta kvalitet. Vackra broderier, dukar, lakan, örngott, kläder etc. Mer information om tider och innehåll i Konstrundan kommer att finnas i tidningarna.

Text: Janett Eriksson

Delar ur Verksamhetsplan för 2012

Enligt årets verksamhetsplan fortsätter Gillet att bjuda in grupper till Bergströmska gården. Inbjudan går till Torshällas pensionärsföreningar samt SFI (Svenska för invandrare). Vi vill berätta om vår hembygdsgård och bjuda på en kopp kaffe.

Nytt för i år är också det brev som vi skickar till alla nya medlemmar. Vi bjuder in till ett besök på vår hembygdsgård. På påskafton har hembygdsgården öppet då vi ingår i den Konst, konsthantverk och matrunda som är ett nytt evenemang i Torshälla. Vi kommer att visa delar av den textilskatt som vi har på Gården.

I maj har vi också barnkulturdagarna då lågstadiet får lära sig linets väg, från odling till tyg. De får också en inblick i hur man bakar tunnbröd i gårdens gamla vedeldade ugn. Dessutom berättar vi om gamla verktyg och vad som hände vid den stora branden i Torshälla 1798.

Hela 2012 års verksamhetsplan finns att läsa på Bergströmska gården. Den kommer även att finnas på hemsidan.

I nästa nummer av S:t Olof kommer du att få hela sommarprogrammet specificerat. Program kommer också att finnas i informationsbladet Torshälla Runt och under kommunens sidor i dagstidningarna. Titta gärna in på vår hemsida för ytterligare information.

Årsmöte den 12 mars 2012 kl 19.00 i Kvarnen.

Från kl. 18.00 kommer vi att visa utvalda textilier från Bergströmska gården. Vi bjuder på kaffe och smörgås!

Dagordning:

1. Mötets öppnande
2. Mötets stadgeenliga utlysande
3. Parentation
4. Godkännande av dagordningen
5. Val av ordf. och sekr. för mötet
6. Val av två protokolljusterare tillika rösträknare
7. Verksamhetsberättelse
8. Ekonomisk berättelse
9. Revisorernas berättelse samt fastst. balans- o resultaträkning
10. Ansvarsfrihet för styrelsen
11. Förslag till arbetsplan för 2012
12. Budget för 2012
13. Val av ålderman för 2012
14. Val av 3 ord. styrelseledamöter och 1 suppleant för 1 år och 1 suppleant för 2 år
15. Val av 2 revisorer och 1 ersättare för 1 år
16. Val av ombud till Södermanlands Hembygdsförbund
17. Val av valberedning
18. Fastställande av årsavgift 2013
19. Motioner
20. Övriga frågor
21. Avslutning

Varmt välkommen!

Övrigt

**Den 7 april Påskafton
har vi textiltutställning på
Bergströmska gården.
Läs mer på sid. 13.
Välkommen!**

**Torsdagen den 10 maj,
kl. 13-16
Fejardag på
Bergströmska gården
Vi vårstädar och plockar fram
våra trädgårdsmöbler m.m.
Vi bjuder på kaffe
och smörgås!
Välkommen!**

**21-23 maj Barnkulturdagar
på Bergströmska gården.**

**Du som har en e-postadress,
skicka den gärna till oss.
Om vi har din e-postadress
kan vi snabbt nå ut med
viktig information.**

**Du hittar vår adress på
hemsidan www.sanktolofsgille.se
under fliken Kontakt.
Adressen finns också i
styrelserutan på denna sida.**

Torshälla Hembygdsförening S:t Olofs Gille

Styrelse:

Iha Frykman, ålderman..... tel 35 81 39
Jan-Erik Kling, v. ålderman..... tel 35 56 41
Berit Antonsson, skrivare..... tel 35 83 68
Gunbritt Eriksson, v. skrivare
..... mobil 076-251 74 29
Hans Eriksson, gärdeman..... tel 35 52 95
Christina Åslund tel 34 30 06
Torbjörn Axner..... tel 35 50 35
..... mobil 070-600 60 70

Suppleant:

Janett Eriksson tel 35 52 95
Mikael Nyman tel 35 84 81

Museikommitté:

Styrelsen

Arkivkommitté:

Björn Maxe tel 35 50 43

Trädgårdskommitté:

Jan-Erik Kling tel 35 56 41

Aktivitetskommitté:

Christina Åslund tel 34 30 06

Kökskommitté:

Berit Antonsson..... tel 35 83 68

Redaktion S:t Olof:

Janett Eriksson, Bernt Pettersson,
Torbjörn Axner

Bergströmska gården Hembygdsgård

Lilla gatan 12, TORSHÄLLA
Telefon 016-35 50 76

Medlemsavgift: 100:- enskild, 125:- familj
Plusgiro: 26 81 47-6

Postadress: Torshälla Hembygdsförening
S:t Olofs Gille, c/o Berit Antonsson
Georg Nyströmsgatan 30, 644 30 TORSHÄLLA

E-postadress: info@sanktolofsgille.se
www.sanktolofsgille.se

Ur museisamlingarna

I allmogerummet på Bergströmska gården finns ett vackert snidat skrin. Skrinet är en gåva till disponenten Erland Andersson från anställda vid F O Nyströms Bleckkärlsfabrik AB, för mångårigt samarbete. Gåvan överlämnades troligen på Erlands 60-årsdag 1947. Han var född 1887 och dog 1948. Erland blev vid 12 års ålder föräldralös och omhändertagen av fabrikören Carl

Nyström och hans familj. Erland började genast i företaget där han blev en trogen medarbetare. Först utnämndes Erland till kontorschef och år 1937 till disponent

I skrinet förvaras även en stor medaljong i silver vars text lyder:

*Till
Kontorschefen
Herr Erland Andersson
På 15-årsdagen
vid
F.O. Nyströms Bleckkärlsfabrik
Torshälla*

Erland Andersson, som även var rådman efterlämnar minnet av en mycket nobel och aktad person, som t. o. m. blev hedrad på sin 15-årsdag som kontorschef av sina medarbetare.

Bernt Pettersson